

Silabe găurite

Gerra Orivera

frigul cosmic sau melancolia însingurării

nu am melancolia materiei
doar o constat
când o parte din ochi călătoresc la negru
pe urmele amintirilor disolute
egală cu mine
dar și cu veșnicia mă las purtată
de cascadele sângelui
numărată de stele sar coarda cu abisul
și mă împiedic
nu o dată
de propriile degete
nu le-am învățat să apuce
se agață de lucruri ce nu creează plus valoare
de aceea
în semn de protest
îmi resetează galaxiile din podul palmei

nu am melancolia materiei
doar câteodată te locuiesc ilegal
în pupilă
și tu
precum lupul cu luna sfâșiată în burtă
expectorezi pustiu după pustiu

precum un urlet mut
am să-ți alunec dintre coaste
înspre absolut

și pulsul tău nu va mai știi
să decodeze

veșnicia